

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2024. július 29. *

[A 2024. szeptember 20-i és 2025. április 28-i végzésekkel kijavított szöveg]

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Európai elfogatóparancs – 2002/584/IB kerethatározat – A keresett személyeknek a kibocsátó igazságügyi hatóságok részére történő átadása – Az alapvető jogok tiszteletben tartása – A kibocsátó tagállam igazságszolgáltatásának függetlenségét érintő rendszerszintű vagy általános hiányosságok – A bírák általi eskütételre vonatkozó bizonyítékok hiányával kapcsolatos hiányosságok – Az embertelen vagy megalázó bánásmód tilalma – A kibocsátó tagállamban fennálló fogvatartási körülmények – A végrehajtó igazságügyi hatóság általi értékelés – Az európai elfogatóparancs végrehajtásának a végrehajtó igazságügyi hatóság általi megtagadása – E megtagadásnak más tagállam végrehajtó igazságügyi hatóságára nézve fennálló joghatása”

A C-318/24. PPU. sz. [Breian]ⁱ ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Curtea de Apel Braşov (brassói ítélőtábla, Románia) a Bírósághoz 2024. április 30-án érkezett, 2024. április 30-i határozatával terjesztett elő a

P. P. R.

ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtására irányuló,

a Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie – Serviciul Teritorial Braşov

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, az ötödik tanács bírájaként eljárva, Csehi Z., I. Jarukaitis és D. Gratsias (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. június 24-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: román.

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- P. P. R. képviselőiben J. Azzopardi avukat és M. Laïchi avocate,
- a Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov képviselőiben M. Voineag, meghatalmazotti minőségben,
- a román kormány képviselőiben M. Chicu, E. Gane és A. Rotăreanu, meghatalmazotti minőségben,
- Írország képviselőiben G. Mullan BL,
- a francia kormány képviselőiben R. Bénard és B. Dourthe, meghatalmazotti minőségben,
- a máltai kormány képviselőiben A. Buhagiar, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőiben A. Biolan, H. Leupold és J. Vondung, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2024. július 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének és az EUSZ 17. cikk (1) bekezdésének, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 4. cikkének és 47. cikke második bekezdésének, valamint a 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal (HL 2009. L 81., 24. o.) módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.; a továbbiakban: 2002/584 kerethatározat) 1. cikke (2) és (3) bekezdésének, valamint 15. és 19. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a P. P. R.-rel szemben a Curtea de Apel Brașov – Biroul executări penale (brassói ítélőtábla – büntetésvégrehajtási hivatal, Románia) által kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtására irányuló eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 3 A Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezetének (Interpol) az Interpol közgyűlése által 1956. június 13-án Bécsben (Ausztria), a 25. ülésén elfogadott és legutóbb a 91. ülésén, 2023-ban módosított alapokmánya (a továbbiakban: az Interpol alapokmánya) 2. cikkének a) pontja kimondja, hogy az Interpol célja többek között „[a] különböző országokban hatályban lévő

jogszabályok adta kereteken belül, illetve az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata szellemében a bűnügyi rendőrhatalások közötti lehető legszélesebb kölcsönös segítségnyújtás biztosítása és elősegítése”.

- 4 Az Interpol alapokmányának 5. cikke az Interpol részeként nevezi meg a Commission for the Control of Interpol's Filest (az Interpol aktáinak ellenőrzésével foglalkozó bizottság, CCF).
- 5 Az Interpol alapokmánya 36. cikkének (1) és (3) bekezdése szerint a CCF független szerv, amelynek feladata a személyes adatok Interpol általi kezelése során az alkalmazandó szabályok tiszteletben tartásának biztosítása, és a CCF hivatott dönteni különösen az ezzel kapcsolatos panaszok tárgyában.
- 6 A CCF saját alapokmánnyal rendelkezik, amely részletesen szabályozza feladatait és hatáskörét. Ezen alapokmány 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a CCF elrendelheti különösen személyes adatoknak az Interpol információs rendszeréből való törlését.

A 2002/584 kerethatározat

- 7 A 2002/584 kerethatározatnak „Az európai elfogatóparancs meghatározása és végrehajtásának kötelezettsége” című 1. cikke előírja:

„(1) Az európai elfogatóparancs egy tagállamban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztésbüntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.

(2) A tagállamok minden európai elfogatóparancsot a kölcsönös elismerés elve alapján és e kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően hajtanak végre.

(3) E kerethatározat nem érinti az [EUSZ] 6. cikkében biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának a kötelezettségét.”

- 8 E kerethatározatnak „Az európai elfogatóparancs végrehajtása kötelező megtagadásának okai” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A végrehajtó tagállam igazságügyi hatósága (a továbbiakban »végrehajtó igazságügyi hatóság«) az alábbi esetekben tagadja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását:

1. ha az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló bűncselekmény a végrehajtó tagállamban közkegyelem alá esik, és ennek az államnak saját büntetőjoga szerint joghatósága van a bűncselekmény üldözésére;
2. ha a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló információkból az derül ki, hogy a keresett személyt valamely tagállam ugyanazon cselekményért már jogerősen elítélte, feltéve hogy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélező tagállam joga szerint az már nem hajtható végre;

3. ha az a személy, aki ellen az európai elfogatóparancsot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint életkora miatt büntetőjogi felelősségre nem vonható az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló cselekményért.”
- 9 Az említett kerethatározatnak „Az európai elfogatóparancs tartalma és formája” című 8. cikke a következőket írja elő:
- „(1) Az európai elfogatóparancs, a mellékletben szereplő formanyomtatványnak megfelelően az alábbi információkat tartalmazza:
- a) a keresett személy személyazonossága és állampolgársága;
 - b) a kibocsátó igazságügyi hatóság megnevezése, címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail-címe;
 - c) annak tanúsítása, hogy az 1. és 2. cikk szerinti végrehajtható ítélet, elfogatóparancs vagy más, azonos joghatállyal bíró végrehajtható bírósági határozat áll rendelkezésre;
 - d) a bűncselekmény jellege és jogi minősítése, különösen figyelemmel a 2. cikkekre;
 - e) a bűncselekmény elkövetése körülményeinek ismertetése, ezen belül az időpont, a hely és a keresett személy bűncselekményben való részvételének módja;
 - f) jogerős ítélet esetén a kiszabott büntetés, illetve a bűncselekményre a kibocsátó tagállam joga szerint előírt büntetési tétel;
 - g) ha lehetséges, a bűncselekmény egyéb következményei.
- (2) Az európai elfogatóparancsot le kell fordítani a végrehajtó tagállam hivatalos nyelvére vagy hivatalos nyelveinek egyikére. E kerethatározat elfogadásakor vagy egy későbbi időpontban a[z Európai Unió] Tanács[ának] Főtitkárságánál letétbe helyezett nyilatkozatban bármely tagállam kijelentheti, hogy elfogadja az Európai [Unió] intézményeinek egy vagy több más hivatalos nyelvén készült fordítást is.”
- 10 Ugyanezen kerethatározatnak a „Határozat az átadásról” című 15. cikke értelmében:
- „(1) Az érintett személy átadásáról az e kerethatározatban előírt határidőkön belül és feltételek mellett a végrehajtó igazságügyi hatóság határoz.
- (2) Ha a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy ítéli meg, hogy a kibocsátó tagállam által közölt információk nem elégségesek ahhoz, hogy az átadás kérdésében határozzon, kéri, hogy a szükséges kiegészítő információkat [...] soron kívül bocsássák a rendelkezésére [...].
- (3) A kibocsátó igazságügyi hatóság bármilyen további hasznos információt bármikor megküldhet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak.”

- 11 A 2002/584 kerethatározatnak „A személy kihallgatása a határozat meghozatala előtt” című 19. cikke a következőket írja elő:

„(1) A keresett személyt igazságügyi hatóság hallgatja ki egy, a megkereső bíróság tagállamának joga szerint kijelölt másik személy segítségével.

(2) A keresett személyt a végrehajtó tagállam jogának, valamint a kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóság közötti közös megállapodásban meghatározott feltételeknek megfelelően hallgatják ki.

(3) E cikk és a meghatározott feltételek szabályszerű alkalmazásának biztosítása érdekében az illetékes végrehajtó igazságügyi hatóság megbízhatja tagállamának egy másik igazságügyi hatóságát, hogy vegyen részt a keresett személy kihallgatásában.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 12 2020. december 17-én a Curtea de Apel Braşov (brassói ítélőtábla, Románia) európai elfogatóparancsot bocsátott ki P. P. R.-rel szemben a büntetőjogi tanácsa által 2019. június 27-én hozott, az Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (legfőbb semmítő- és ítélőszék, Románia) büntetőjogi tanácsának 2020. december 17-i ítéletével jogerőssé vált ítélettel vele szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából.
- 13 A 2020. december 17-i jogerős büntetőítéletet követően a Curtea de Apel Braşov (brassói ítélőtábla) büntetésvégrehajtási hivatala ugyanezen a napon európai elfogatóparancsot bocsátott ki P. P. R. ellen a vele szemben kiszabott büntetés végrehajtása céljából.
- 14 A kérdést előterjesztő bíróság által nyújtott információkból kitűnik, hogy P. P. R.-t 2022. június 28-án letartóztatták Párizsban (Franciaország), és átadási eljárás indult a tekintetében. Ez az eljárás a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) 2023. november 29-i, jogerőssé vált ítéletével zárult, mivel e bíróság megtagadta a román hatóságok által P. P. R.-rel szemben kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtását.
- 15 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) e megtagadó határozatot a Charta 47. cikkének második bekezdésében rögzített, a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság előtti tisztességes eljáráshoz való alapvető jog megsértése veszélyének fennállására alapította. E bíróság egyrészt úgy ítélte meg, hogy Romániában az igazságszolgáltatást érintő rendszerszintű és általános hiányosságok állnak fenn, mivel a bírák eskütételéről készült jegyzőkönyvek megőrzésének helye bizonytalan, ami kétséget ébreszt e tagállam bíróságainak szabályos összetételét illetően. Másrészt e rendszerszintű hiányosság hatással volt a P. P. R. ellen az Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (legfőbb semmítő- és ítélőszék) előtt folytatott büntetőeljárásra, mivel az érintett ügyben eljáró ítélkező testület három bírāja közül egynek az eskütételéről készült jegyzőkönyv nem volt fellelhető, ezen ítélkező testület egy másik bírāja pedig csak ügyészi esküt tett, noha a román jog alkalmazandó rendelkezéseiből nem tűnik ki egyértelműen, hogy a bírói kinevezéskor nincs szükség az eskü újbóli letételére.
- 16 Egyebekben a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) figyelembe vette a CCF kérelmeket elbíráló egységének a 2023. január 30. és február 3. között tartott 123. ülészakán elfogadott határozatát (CCF/123/R1358.21) is, amelyben a CCF elrendelte a P. P. R.-re vonatkozó nemzetközi körözésnek az Interpol adatbázisából való törlését azzal az indokkal, hogy a rá

vonatkozó adatok nem feleltek meg az Interpol személyes adatok kezelésére vonatkozó szabályainak. A cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) úgy ítélte meg, hogy e határozat jelezte, hogy komoly aggályok merültek fel az általános politikai elemek fennállásával és az alapvető jogi elveknek a P. P. R.-rel szemben Romániában folytatott eljárás során történő tiszteletben tartásával kapcsolatban.

- 17 A kérdést előterjesztő bíróság arra is rámutat, hogy P. P. R.-t 2024. április 29-én a vele szemben kibocsátott európai elfogatóparancs alapján Máltán letartóztatták. Ugyanezen a napon a máltai végrehajtó igazságügyi hatóság kiegészítő információkat kért a kérdést előterjesztő bíróságtól, jelezve, hogy P. P. R. a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) jelen ítélet 14. pontjában említett ítéletére hivatkozott.
- 18 E körülmények között határozott úgy a Curtea de Apel de Braşov (brassói ítélőtábla), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Értelmezhető-e úgy a [2002/584 kerethatározat] 15. cikkének (1) bekezdése, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságnak az átadni kért személy átadását megtagadó határozata tárgyában hozott jogerős ítélet jogerővel bír egy másik tagállam végrehajtó igazságügyi hatóságával szemben, vagy úgy kell-e értelmezni, hogy az nem zárja ki az átadás iránti megkeresés [megismétlését] ugyanazon európai elfogatóparancs alapján, ha a korábbi európai elfogatóparancs végrehajtását akadályozó tényezők megszűntek, vagy ha az említett európai elfogatóparancs végrehajtását megtagadó határozat nem felelt meg az uniós jognak, feltéve, hogy az új európai elfogatóparancs végrehajtása nem sérti a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését, és az átadás iránti kérelem megismétlése arányos a 2002/584 kerethatározat 2023. január 31-i [Puig Gordi és társai] ítéletben [(C-158/21, EU:C:2023:57, 141. pont és a rendelkező rész 5. pontja)] foglalt értelmezésének megfelelően?
- 2) Értelmezhető-e úgy a [2002/584 kerethatározat] 1. cikkének (3) bekezdése a[Charta] 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság nem tagadhatja meg a [büntetés végrehajtása céljából kibocsátott] európai elfogatóparancs végrehajtását, ha az európai elfogatóparancs végrehajtására irányuló eljárásban az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségnek – a tisztességes eljáráshoz való jogra tekintettel, a törvény által létrehozott bíróságnak a Charta 47. cikkének második bekezdésében előírt követelménye szempontjából – történő vizsgálata keretében a [büntetőítéletet hozó] bíróság ítélkező testületének tagjai általi eskütétel tekintetében szabálytalanságokat állapítottak meg, anélkül hogy a bírák kinevezési eljárásába történő egyéb közhatalmi beavatkozást vitatták volna?
- 3) Értelmezhető-e úgy a [2002/584 kerethatározat] 1. cikkének (3) bekezdése a[Charta] 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben, hogy egy olyan helyzetben, amikor az európai elfogatóparanccsal érintett személy azt állítja, hogy a kibocsátó tagállam részére történő átadása a tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését eredményezné, a[CCF-nek] az e személy helyzetére közvetlenül vonatkozó határozata önmagában nem indokolhatja azt, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadja a szóban forgó európai elfogatóparancs végrehajtását[? M]ásfelől figyelembe veheti-e az említett igazságügyi hatóság az ilyen határozatot – más tényezők mellett – annak megállapítása érdekében, hogy az említett tagállam igazságszolgáltatási rendszerének működését érintő rendszerszintű vagy általános hiányosságok, illetve a személyek objektíven azonosítható, az érintett személyt is magában foglaló csoportjának bírói jogvédelmét érintő hiányosságok állnak fenn?

- 4) Értelmezhető-e úgy a [2002/584 kerethatározat], hogy az nem zárja ki, hogy az ugyanazon európai elfogatóparancs alapján átadni kért személy átadása iránti kérelmet, [amelynek végrehajtását] eredetileg az egyik tagállam végrehajtási bírósága megtagadta, ismételten egy másik tagállam másik végrehajtási bírósága elé terjesszék, ha a kibocsátó igazságügyi hatóság maga állapítja meg, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtását megtagadó korábbi határozat nem felelt meg az uniós jognak, akár a Bíróság fennálló ítélkezési gyakorlatából, akár pusztán abból a tényből eredően, hogy a Bírósághoz előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjesztettek elő az adott ügyben alkalmazandó uniós jog értelmezésére vonatkozóan?
- 5) A [2002/584] kerethatározat 1. cikkének (2) bekezdésében előírt kölcsönös elismerés elve, valamint az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében előírt kölcsönös bizalom és lojális együttműködés elve az eljárásban érintett személyek jogai hatékony bírói védelme biztosításának szükségességével, továbbá a 2002/584 kerethatározat 15. és 19. cikkével is összefüggésben lehetővé teszi-e a kibocsátó tagállam igazságügyi hatóságainak (a közvetlen képviselője által [képviselt] kibocsátó bíróság vagy – a bíróság felkérésére – más igazságügyi szerv, mint például az összekötő bíró, az [igazságügyi együttműködés megerősítéséért felelős európai ügynökség (Eurojust)] nemzeti tagja vagy a kibocsátó tagállam ügyésze), hogy közvetlenül részt vegyenek – kérelem és bizonyítási indítványok benyújtásával, valamint a bírósági tárgyaláson való [részvétel] útján – az európai elfogatóparancs végrehajtására irányuló, a végrehajtó igazságügyi hatóság által lefolytatott bírósági eljárásban, valamint hogy az átadást megtagadó határozat ellen jogorvoslattal éljenek – feltéve, hogy a jogorvoslati lehetőség biztosított, és ha igen, akkor a végrehajtó tagállam belső jogával összhangban – az egyenértékűség elve alapján és azt tiszteletben tartva?
- 6) Értelmezhető-e úgy a [z Európai] Bizottság feladataira vonatkozó EUSZ 17. cikk (1) bekezdése a 2002/584 kerethatározat fényében, hogy a Bizottságnak az Unió általános érdekeinek előmozdítására irányuló feladatai az e célnak megfelelő kezdeményezések megtételével, az uniós jog alkalmazásának felügyeletére irányuló feladatai pedig az európai elfogatóparancs területén is gyakorolhatók, az európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság kérésére, amennyiben ez utóbbi úgy ítéli meg, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtásának a végrehajtó igazságügyi hatóság általi megtagadása súlyosan veszélyeztetné a kölcsönös bizalom és a lojális együttműködés elvét, és így a Bizottság az említett feladatokkal összhangban és teljes függetlenséget élvezve megteheti az általa szükségesnek ítélt intézkedéseket?”
- 19) 2024. május 16-án a Bíróság felvilágosítást kért a kérdést előterjesztő bíróságtól azon eljárás jellegét illetően, amelynek keretében e bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjesztette, ezen eljárás tárgyát és azon határozatok tartalmát illetően, amelyeket e bíróság az említett eljárás végén hozhat. E bíróság 2024. május 22-én válaszolt erre a felvilágosításkérésre. Válaszában többek között jelezte, hogy 2024. május 20-án a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező máltai bíróság mint a P. P. R.-rel szemben kibocsátott európai elfogatóparancsot végrehajtó igazságügyi hatóság úgy határozott, hogy P. P. R.-t nem adja át a román hatóságoknak, mivel úgy ítélte meg, hogy a romániai fogvatartási körülményekre vonatkozóan rendelkezésre álló információk alapján nem tudja megállapítani, hogy P. P. R. román hatóságoknak való átadása esetén tiszteletben tartanák-e az embertelen és megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek a Charta 4. cikkében előírt tilalmát.
- 20) A kérdést előterjesztő bíróság szerint e következtetés levonása érdekében a máltai végrehajtó igazságügyi hatóság egyrészt többek között a romániai büntetésvégrehajtási hivatal honlapján elérhető információkra támaszkodott, másrészt pedig azt a tényt vette figyelembe, hogy az

illetékes román hatóság által arra vonatkozóan nyújtott garanciának, hogy P. P. R. a fogvatartási körülményei alapján nem lesz kitéve embertelen vagy megalázó bánásmódnak, a kérdést előterjesztő bíróság általi jóváhagyását a kérdést előterjesztő bíróság máltai végrehajtó igazságügyi hatósághoz intézett közleményének angol nyelvű fordításában az „approved” kifejezéssel, és nem az „endorsed” kifejezéssel jelezték, amely utóbbi kifejezés szerepel a 2019. október 15-i Dorobantu ítélet (C-128/18, EU:C:2019:857) 68. pontjának angol nyelvi változatában.

- 21 E körülmények között a Curtea de Apel Braşov (brassói ítélőtábla) előzetes döntéshozatal céljából a következő hetedik kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [2002/584 kerethatározat] 1. cikkének (3) bekezdését a [Chartának] az embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmáról szóló 4. cikkével összefüggésben, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság a kibocsátó tagállamban fennálló fogvatartási körülmények vizsgálata során nem tagadhatja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását olyan információk alapján, amelyeket nem hoztak a kibocsátó igazságügyi hatóság tudomására, és amelyek tekintetében ez utóbbinak nem volt lehetősége arra, hogy a [2002/584] kerethatározat 15. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében kiegészítő információkat szolgáltatson, és másrészt, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság nem alkalmazhat a Charta által előírtnál magasabb szintű követelményeket, mégpedig anélkül, hogy pontosan megjelölne azon szabályokat, amelyekre hivatkozik, különösen a fogva tartással kapcsolatos olyan követelményeket illetően, mint a »pontos büntetés-végrehajtási terv« elkészítése, a »meghatározott végrehajtási rendszer megállapítására szolgáló pontos kritériumok« és valamely »különösen egyedi és kényes helyzet« miatt a hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos garanciák kialakítása?”

A sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazása iránti kérelemről

- 22 A kérdést előterjesztő bíróság az Európai Unió Bírósága alapokmánya 23a. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikke alapján kérte az előzetes döntéshozatal iránti kérelem sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárásban történő elbírálását.
- 23 Kérelmének alátámasztására lényegében jelezte, hogy P. P. R. jelenleg a román hatóságok által kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtására irányuló eljárás keretében meg van fosztva szabadságától Máltán, és további fogva tartása az alapeljárás kimenetelétől függ, tekintettel arra, hogy P. P. R. a máltai végrehajtó igazságügyi hatóság előtt arra hivatkozott, hogy a cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) megtagadta a román hatóságok által kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtását.
- 24 Az eljárási szabályzat 107. cikkének (1) bekezdése értelmében az EUM-Szerződés harmadik részének a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségről szóló V. címe szerinti területek vonatkozásában egy vagy több kérdést felvető előzetes döntéshozatalra utalás – a kérdést előterjesztő bíróság kérelmére vagy kivételesen hivatalból – az ezen eljárási szabályzat III. címének – az említett eljárási szabályzat 107–114. cikkét magában foglaló – 3. fejezete szerinti sürgősségi eljárásban is elbírálható.
- 25 Elsősorban meg kell jegyezni, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya többek között a 2002/584 kerethatározat értelmezése, amely kerethatározat az EUM-Szerződés harmadik részének a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségére vonatkozó V. címe alá tartozik. A kérelem tehát az eljárási szabályzat 107. cikkének megfelelően sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás tárgyát képezheti.

- 26 Másodsorban, ami a sürgősségre vonatkozó feltételt illeti, ez a feltétel többek között akkor teljesül, ha az alapügyben érintett személy jelenleg meg van fosztva szabadságától, és további fogva tartása az alapjogvita kimenetelétől függ, mindamellet, hogy e személy helyzetét azon időpontra tekintettel kell értékelni, amelyben az előzetes döntéshozatalra utalás sürgősségi eljárásban történő elbírálására irányuló kérelmet vizsgálják (2024. május 14-i Stachev ítélet, C-15/24 PPU, EU:C:2024:399, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 A jelen ügyben kétségtelen, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem nem az alapügyben szóban forgó európai elfogatóparancsot végrehajtó igazságügyi hatóságként eljáró bíróságtól származik, amely végső soron az ezen elfogatóparanccsal érintett személy átadásáról dönteni hivatott, hanem az elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóságtól.
- 28 Ugyanakkor, amint azt a kérdést előterjesztő bíróság a jelen ítélet 19. pontjában említett felvilágosításkérésre adott válaszában megerősítette, e bíróságnak a feltett kérdésekre adott válaszoktól függően adott esetben vissza kell vonnia a P. P. R.-rel szemben kibocsátott európai elfogatóparancsot. Mivel P. P. R.-t csak ezen elfogatóparancs alapján tartják fogva, az említett elfogatóparancs esetleges visszavonásának azonnali következménye a szabadon bocsátása lenne.
- 29 E körülmények között az előadó bíró javaslatára, a főtanácsnok meghallgatását követően a Bíróság ötödik tanácsa 2024. május 15-én úgy határozott, hogy helyt ad a kérdést előterjesztő bíróság azon kérelmének, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet sürgősségi eljárásban bírálják el.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

- 30 Amint az a jelen ítélet 27. pontjában megállapításra került, az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az azon európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság terjesztette elő, amelynek alapján P. P. R.-t Máltán letartóztatták. A kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott magyarázatokból kitűnik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem többek között arra irányul, hogy lehetővé tegye számára annak eldöntését, hogy kibocsáthat-e új európai elfogatóparancsot P. P. R. ellen, illetve köteles-e visszavonni a vele szemben már kibocsátott európai elfogatóparancsot, amennyiben a Bíróság válaszából az következne, hogy a korábbi elfogatóparancs végrehajtásának megtagadása nem felelt meg az uniós jognak.
- 31 E megfontolások indokolhatják azt, hogy e bíróság kibocsátó igazságügyi hatóságként kérdést intézhet a Bírósághoz az európai elfogatóparancs végrehajtásának feltételeivel kapcsolatban (lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 53. pont).
- 32 Az alapvető jogok biztosítása az európai elfogatóparanccsal kapcsolatos eljárásokban ugyanis elsősorban a kibocsátó tagállam feladata. Ennélfogva, mivel az ilyen elfogatóparancs kibocsátása a keresett személy letartóztatását eredményezheti, a kibocsátó igazságügyi hatóságnak e jogok biztosítása érdekében lehetőséget kell biztosítani arra, hogy előzetes döntéshozatal céljából a Bírósághoz forduljon annak meghatározása érdekében, hogy fenn kell-e tartania vagy vissza kell-e vonnia az európai elfogatóparancsot, illetve hogy kibocsáthat-e ilyen elfogatóparancsot (2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 33 Ebből következik, hogy – amint arra a főtanácsnok indítványának 24–26. pontjában lényegében rámutatott – az előzetes döntéshozatal iránti kérelem egészében véve elfogadható, az egyes előterjesztett kérdések elfogadhatóságának értékelésére vonatkozó lehetőség sérelme nélkül.

Az első kérdésről

- 34 Első kérdésének első részével a bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését és 15. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy valamely tagállam végrehajtó hatósága köteles megtagadni az európai elfogatóparancs végrehajtását, ha egy másik tagállam végrehajtó hatósága korábban megtagadta ezen elfogatóparancs végrehajtását azzal az indokkal, hogy az érintett személy átadása sértheti a Charta 47. cikkének második bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot.
- 35 Első kérdésének második részével e bíróság arra vár választ, hogy ugyanezen körülmények között e rendelkezéseket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha a kibocsátó igazságügyi hatóság fenntartja a szóban forgó európai elfogatóparancsot.
- 36 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy mind a tagállamok közötti kölcsönös bizalom elve, mind pedig a köztük fennálló kölcsönös bizalmon alapuló kölcsönös elismerés elve alapvető jelentőséggel bír az uniós jogban, mivel lehetővé teszik egy belső határok nélküli térség létrehozását és fenntartását. Pontosabban a kölcsönös bizalom elve, különösen a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében mindegyik államtól megköveteli, hogy – kivételes körülményektől eltekintve – úgy tekintse, hogy az összes többi tagállam tiszteletben tartja az uniós jogot, és különösen az uniós jog által elismert alapvető jogokat (2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog által elismert alapvető jogok megsértésének veszélye lehetővé teheti a végrehajtó igazságügyi hatóság számára, hogy kivételesen és megfelelő vizsgálatot követően a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdése alapján megtagadja az európai elfogatóparancs végrehajtását (lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 72. pont).
- 38 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy amennyiben az európai elfogatóparancssal érintett személy átadásáról dönteni hivatott végrehajtó igazságügyi hatóság olyan információkkal rendelkezik, amelyek a kibocsátó tagállam igazságszolgáltatási rendszerének működését érintő rendszerszintű vagy általános hiányosságok okán a Charta 47. cikkének második bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való alapvető jog megsértésének valós veszélyéről tanúskodnak, e hatóságnak konkrétan és pontosan meg kell vizsgálnia, hogy az említett személy személyes helyzetét, a szóban forgó bűncselekmény jellegét és az európai elfogatóparancs kibocsátásának ténybeli hátterét figyelembe véve komoly és bizonyítékokkal alátámasztott okokból vélelmezhető-e, hogy az e tagállamnak történő átadás esetén ez a személy ennek a veszélynek ki lenne téve (2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 97. pont).
- 39 Mindemellett a 2002/584 kerethatározat egyetlen rendelkezése sem írja elő valamely tagállam végrehajtó hatósága számára az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának lehetőségét vagy kötelezettségét kizárólag azzal az indokkal, hogy annak végrehajtását egy másik tagállam végrehajtó hatósága megtagadta, anélkül hogy az előbbi hatóság maga megvizsgálná,

hogyan áll-e a végrehajtásának megtagadását igazoló valamely ok (lásd analógia útján: 2023. szeptember 14-i Sofiyska gradska prokuratura [Több, egymást követő elfogatóparancs] ítélet, C-71/21, EU:C:2023:668, 51. pont).

- 40 Közelebbről, valamely tagállam végrehajtó igazságügyi hatóságának az európai elfogatóparancs végrehajtását megtagadó határozata, még ha a nemzeti jog értelmében jogerővel rendelkezik is, nem tekinthető a 2002/584 kerethatározat 3. cikkének 2. pontja értelmében vett olyan „jogerős elítélésnek”, amely egyedül alkalmas annak megakadályozására, hogy ugyanazon személlyel szemben a kibocsátó tagállamban ugyanazon cselekmény miatt büntetőeljárás folytassanak le, vagy más tagállamban büntetőeljárás induljon (lásd analógia útján: 2023. szeptember 14-i Sofiyska gradska prokuratura [Több, egymást követő elfogatóparancs] ítélet, C-71/21, EU:C:2023:668, 52. pont).
- 41 Úgy kell ugyanis tekinteni, hogy a keresett személyt a 2002/584 kerethatározat 3. cikkének 2. pontja értelmében ugyanazon cselekményért már jogerősen elítélték, amennyiben a büntetőeljárás következtében a büntetőjogi felelősségre vonhatóság véglegesen megszűnik, illetve amennyiben valamely tagállam igazságügyi hatóságai olyan határozatot hoztak, amelyben a gyanúsítottat jogerősen felmentették a terhére rótt cselekmények tekintetében (2010. november 16-i Mantello ítélet, C-261/09, EU:C:2010:683, 45. pont).
- 42 Márpedig az átadás iránti kérelem vizsgálata nem jelenti azt, hogy a végrehajtó állam büntetőeljárás indít az átadni kért személlyel szemben, és nem foglalja magában az ügy érdemi értékelését (2023. szeptember 14-i Sofiyska gradska prokuratura [Több, egymást követő elfogatóparancs] ítélet, C-71/21, EU:C:2023:668, 54. pont).
- 43 Ebből következik, hogy valamely tagállam végrehajtó hatósága nem tagadhatja meg egy európai elfogatóparancs végrehajtását kizárólag azzal az indokkal, hogy annak végrehajtását egy másik tagállam végrehajtó hatósága megtagadta, anélkül hogy az előbbi hatóság maga megvizsgálná, hogy fennáll-e a végrehajtás megtagadásának valamely oka (lásd analógia útján: 2023. szeptember 14-i Sofiyska gradska prokuratura [Több, egymást követő elfogatóparancs] ítélet, C-71/21, EU:C:2023:668, 61. pont).
- 44 Bár a fentiekből az következik, hogy a 2002/584 kerethatározat által végrehajtott kölcsönös elismerés elve nem terjed ki az európai elfogatóparancsok végrehajtását megtagadó határozatokra, mindazonáltal tisztázni kell, hogy milyen hatással járhat valamely tagállam végrehajtó hatóságára nézve az a körülmény, hogy egy másik tagállam végrehajtó hatósága a Charta 47. cikkének második bekezdésében rögzített, törvény által létrehozott bíróság előtti tisztességes eljáráshoz való alapvető jog megsértésének veszélye miatt korábban megtagadta az ilyen elfogatóparancs végrehajtását.
- 45 [A 2025. április 28-i végzéssel kijavítva] A jelen ítélet 36. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a kölcsönös bizalom elve mindegyik tagállamtól megköveteli, hogy – kivételes körülményektől eltekintve – úgy tekintse, hogy az összes többi tagállam tiszteletben tartja az uniós jogot, és különösen az uniós jog által elismert alapvető jogokat.
- 46 A jelen ügyben, amint azt a főtanácsnok az indítványának 37–44. pontjában lényegében kifejtette, a kölcsönös bizalom elve a Charta 47. cikkének második bekezdésében rögzített, a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog megsértésének veszélye miatt egy másik tagállamban hozott, a végrehajtást megtagadó határozat fennállása esetén megköveteli, hogy azon tagállam végrehajtó hatósága, amelyhez az érintett személy átadása iránti újabb kérelmet intéztek, a végrehajtás

megtagadása okának fennállására vonatkozó saját vizsgálata keretében megfelelően figyelembe vegye az e határozat alapjául szolgáló okokat (lásd analógia útján: 2024. június 18-i Bundesrepublik Deutschland [A menekült jogállást elismerő határozat hatása] ítélet, C-753/22, EU:C:2024:524, 80. pont).

- 47 A fenti megállapítások *mutatis mutandis* érvényesek azon kibocsátó igazságügyi hatóság tekintetében, amelynek az európai elfogatóparancsát a Charta 47. cikkének második bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapvető jog megsértésének veszélye miatt nem hajtották végre.
- 48 A 2002/584 kerethatározat egyetlen rendelkezése sem zárja ki annak lehetőségét, hogy a kibocsátó hatóság fenntartsa az európai elfogatóparancson alapuló átadás iránti megkeresést akkor, ha valamely tagállam végrehajtó hatósága megtagadta ezen elfogatóparancs végrehajtását.
- 49 Ily módon, noha valamely tagállam végrehajtó igazságügyi hatóságának egy európai elfogatóparancs végrehajtását megtagadó határozata önmagában véve nem von maga után arra vonatkozó kötelezettséget az ezen elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság számára, hogy azt visszavonja, ugyanakkor éberségre kell hogy ösztönözze ez utóbbi hatóságot (lásd analógia útján: 2023. szeptember 14-i Sofiyska gradska prokuratura [Több, egymást követő elfogatóparancs] ítélet, C-71/21, EU:C:2023:668, 55. pont).
- 50 A 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítéletben (C-158/21, EU:C:2023:57) a Bíróságot – az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között – több, egymást követő európai elfogatóparancs kibocsátásának lehetőségéről kérdezték. A Bíróság által ezen ítélet 139–143. pontjában kifejtett elvek analógia útján átültethetők a jelen ügyre.
- 51 Közelebbről, az európai elfogatóparancs kibocsátó igazságügyi hatóság általi fenntartása szükségesnek bizonyulhat, különösen azt követően, hogy a korábbi átadás iránti megkeresés elutasításához vezető tényezők elhárultak, vagy ha az elutasító határozat nem felelt meg az uniós jognak, annak érdekében, hogy a keresett személy átadására irányuló eljárást lefolytassák, ily módon elősegítve az említett kerethatározat által követett, a büntetlenség elleni küzdelemre irányuló célkitűzés megvalósítását (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 141. pont).
- 52 Mindemellett, amint arra a jelen ítélet 32. pontja emlékeztet, az alapvető jogok biztosítása az európai elfogatóparanccsal kapcsolatos eljárásokban elsősorban a kibocsátó tagállam feladata.
- 53 Ennélfogva a kibocsátó igazságügyi hatóság a körülmények megváltozása hiányában nem tarthatja fenn az európai elfogatóparancsot, ha valamely végrehajtó igazságügyi hatóság a 2002/584 kerethatározat 1. cikke (3) bekezdésének megfelelően jogszerűen megtagadta ezen elfogatóparancs végrehajtását a Charta 47. cikkének második bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való megsértésének valós veszélye miatt (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 143. pont). Ezzel szemben, ha – többek között a körülmények megváltozását követően – nem áll fenn ilyen veszély, önmagában az a körülmény, hogy a végrehajtó hatóság megtagadta az említett elfogatóparancs végrehajtását, nem képezheti akadályt annak, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóság ugyanazt az elfogatóparancsot fenntartsa.
- 54 Egyébiránt, mivel az olyan európai elfogatóparancs fenntartása, amelynek végrehajtását valamely tagállamban megtagadták, a keresett személynek egy másik tagállamban történő letartóztatását eredményezheti, és ennélfogva sértheti e személy egyéni szabadságát, a igazságügyi hatóság

feladata annak vizsgálata, hogy az adott eset sajátosságaira tekintettel ennek fenntartása arányos-e. E vizsgálat keretében ezen hatóságnak többek között figyelembe kell vennie a keresett személy elleni büntetőeljárás alapjául szolgáló bűncselekmény jellegét és súlyát, a vele szemben kibocsátott európai elfogatóparancs fenntartásának e személyre gyakorolt következményeit, valamint az említett elfogatóparancs végrehajtásával kapcsolatos kilátásokat (lásd analógia útján: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 144. és 145. pont).

- 55 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését és 15. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely tagállam végrehajtó hatósága nem köteles megtagadni egy európai elfogatóparancs végrehajtását, ha egy másik tagállam végrehajtó hatósága korábban megtagadta ezen elfogatóparancs végrehajtását azzal az indokkal, hogy az érintett személy átadása sértheti a Charta 47. cikkének második bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot. Mindazonáltal a végrehajtás megtagadása okának fennállására vonatkozó saját vizsgálata keretében e hatóságnak figyelembe kell vennie az első végrehajtó hatóság által hozott megtagadó határozat alapjául szolgáló indokokat. E rendelkezésekkel nem ellentétes, ha ugyanezen körülmények között a kibocsátó igazságügyi hatóság fenntartja az európai elfogatóparancsot, amennyiben saját értékelése szerint ezen elfogatóparancs végrehajtása nem tagadható meg a Charta 47. cikkének második bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapvető jog megsértésének veszélye miatt, és az említett elfogatóparancs fenntartása arányos.

A harmadik kérdésről

- 56 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését a Charta 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy egy olyan helyzetben, amikor az európai elfogatóparanccsal érintett személy azt állítja, hogy a kibocsátó tagállam részére történő átadása a tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését eredményezné, a CCF-nek az e személy helyzetére vonatkozó határozata önmagában indokolhatja azt, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadja ezen elfogatóparancs végrehajtását, vagy ha nem, ezen igazságügyi hatóság figyelembe veheti azt annak eldöntéséhez, hogy az említett elfogatóparancs végrehajtását az e személy által felhozott okból meg kell-e tagadni.
- 57 A kérdést előterjesztő bíróság magyarázatai szerint a CCF kérelmeket elbíráló egysége úgy határozott, hogy a P. P. R.-re vonatkozó nemzetközi körözést törli az Interpol adatbázisából, azzal az indokkal, hogy a rá vonatkozó adatok nem felelnek meg az Interpol személyes adatok kezelésére vonatkozó szabályainak. A CCF e határozatát a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) figyelembe vette a 2023. november 29-i ítéletében, amellyel megtagadta a román hatóságok által P. P. R.-rel szemben kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtását.
- 58 A 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítéletben (C-158/21, EU:C:2023:57) a Bíróság hasonló kérdést vizsgált, amely az önkényes fogva tartással foglalkozó munkacsoport – az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának felügyelete alatt működő szervezet – egy jelentésének a végrehajtó hatóság általi figyelembevételére vonatkozott. A Bíróság által ezen ítélet 121–126. pontjában kifejtett elvek *mutatis mutandis* átültethetők a CCF egy európai elfogatóparanccsal érintett személy helyzetére vonatkozó határozatának a végrehajtó hatóság általi figyelembevételére.
- 59 Mivel a jelen ítélet 38. pontjában említett kétszakaszos vizsgálatnak mind a kibocsátó tagállam igazságszolgáltatási rendszerének működésére vonatkozó objektív, megbízható, pontos és kellően aktuális adatokon, mind pedig a keresett személy egyéni helyzetének konkrét és pontos elemzésén

kell alapulnia, a CCF egy határozata, amely az Interpol személyes adatok kezelésére vonatkozó szabályainak megsértése miatt elrendeli az európai elfogatóparanccsal érintett személyre vonatkozó nemzetközi körözés törlését, nem elegendő az ezen elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának igazolásához (lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 123. pont).

- 60 Amennyiben a végrehajtó hatóság meg tudta állapítani az ilyen rendszerszintű vagy általános hiányosságok fennállását (lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 135. pont), úgy a második szakaszban konkrétan és pontosan meg kell vizsgálnia, hogy komoly és bizonyítékokkal alátámasztott okokból vélelmezhető-e, hogy a keresett személy a kibocsátó tagállamnak történő átadása esetén ki lenne téve a tisztességes eljárásához való alapvető joga megsértése veszélyének (lásd ebben az értelemben: 2016. április 5-i Aranyosi és Căldăraru ítélet, C-404/15 és C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 92. pont; 2020. december 17-i Openbaar Ministerie [A kibocsátó igazságügyi hatóság függetlensége] ítélet, C-354/20 PPU és C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, 61. pont). A CCF határozata az e második szakasz keretében figyelembe vehető tényezők közé tartozhat, anélkül azonban, hogy kötné a végrehajtó igazságügyi hatóságot.
- 61 Következésképpen a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését a Charta 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy egy olyan helyzetben, amikor az európai elfogatóparanccsal érintett személy azt állítja, hogy a kibocsátó tagállam részére történő átadása a tisztességes eljárásához való jogának megsértését eredményezné, a CCF-nek az e személy helyzetére vonatkozó határozata önmagában nem indokolhatja azt, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadja ezen elfogatóparancs végrehajtását. Ezen igazságügyi hatóság ellenben figyelembe veheti az ilyen határozatot annak eldöntése érdekében, hogy meg kell-e tagadni az említett elfogatóparancs végrehajtását.

A negyedik kérdésről

- 62 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy az EUMSZ 267. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy az európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság köteles előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel a Bírósághoz fordulni, mielőtt azon okokra tekintettel, amelyek alapján a végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadta az elfogatóparancs végrehajtását, az említett elfogatóparancs visszavonásáról vagy fenntartásáról döntene.
- 63 Az EUMSZ 267. cikk második bekezdése értelmében, ha egy tagállam bírósága előtt a Szerződések értelmezésére vagy az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényességére és értelmezésére vonatkozó kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti a Bíróságot, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.
- 64 E cikk harmadik bekezdésének megfelelően, ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles a Bírósághoz fordulni.
- 65 Ebből következik, hogy az európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság nem köteles előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel a Bírósághoz fordulni, mielőtt azon okokra tekintettel, amelyek alapján az ezen elfogatóparancsot végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadta annak

végrehajtását, döntene arról, hogy az uniós jognak megfelelően visszavonja az említett elfogatóparancsot vagy fenntartja azt, kivéve ha határozata ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség.

- 66 Ez utóbbi esetben a kibocsátó igazságügyi hatóság az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdése értelmében főszabály szerint köteles a Bírósághoz fordulni, ha az uniós jog értelmezésére vonatkozó kérdés merül fel előtte. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint e hatóság csak abban az esetben mentesülhet e kötelezettség alól, ha megállapítja, hogy a felmerült kérdés nem releváns, vagy a szóban forgó uniós jogi rendelkezést a Bíróság már értelmezte, vagy az uniós jog helyes értelmezése olyan nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizár (2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélet, C-561/19, EU:C:2021:799, 32. és 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 Ezen eset fennállását az uniós jog jellemzőire, értelmezésének konkrét nehézségeire és az Unión belüli ítélkezési gyakorlat eltéréseinek kockázatára figyelemmel kell értékelni (2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélet, C-561/19, EU:C:2021:799, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 [A 2025. április 28-i végzéssel kijavítva] Egyebekben, amennyiben egy európai elfogatóparancsot kibocsátó olyan igazságügyi hatóság, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, úgy véli, hogy mentesül az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdésében előírt azon kötelezettség alól, hogy előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjesszen a Bíróság elé, mivel a jelen ítélet 66. pontjában említett három helyzet valamelyike áll fenn, az e bíróság által hozott határozat indokolásában fel kell tüntetni, hogy a felvetett, uniós joggal kapcsolatos kérdés a jogvita megoldása szempontjából nem releváns, vagy az érintett uniós jogi rendelkezés értelmezése az ítélkezési gyakorlatból következik, vagy ilyen ítélkezési gyakorlat hiányában az uniós jogi rendelkezés értelmezése a végső fokon eljáró nemzeti bíróság számára olyan nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizár (lásd ebben az értelemben: 2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélet, C-561/19, EU:C:2021:799, 51. pont).
- 69 A fentiek összességére tekintettel a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 267. cikket úgy kell értelmezni, hogy az európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság nem köteles előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel a Bírósághoz fordulni, mielőtt azon okokra tekintettel, amelyek alapján az ezen elfogatóparancsot végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadta az elfogatóparancs végrehajtását, az említett elfogatóparancs visszavonásáról vagy fenntartásáról döntene, kivéve ha az általa meghozandó határozat ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, amely esetben főszabály szerint köteles a Bírósághoz fordulni.

A második kérdésről

- 70 Elöljáróban, noha a kérdést előterjesztő bíróság a második kérdés szövegében „az eskütétel tekintetében [fennálló] szabálytalanságok[ra]” hivatkozik, az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy a jelen ügyben e „szabálytalanságok” közelebbről a romániai bírák eskütételéről készült jegyzőkönyv megőrzésének helyét érintő bizonytalanságból állnak, amely azzal a következménnyel jár, hogy az Înalta Curte de Casație și Justiție (legfőbb semmítő- és ítélőszék) P. P. R. ügyét elbíráló ítélkező testülete három bírójának egyike esetében az eskütételről készült jegyzőkönyv nem volt fellelhető, ezen ítélkező testület egy másik bírója esetében pedig csak az ügyészi eskü letételéről készült jegyzőkönyv volt fellelhető.

- 71 E körülmények között meg kell állapítani, hogy második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi választ, hogy a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancsot végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadhatja ezen elfogatóparancs végrehajtását a kibocsátó tagállam bírának eskütételéről készült jegyzőkönyvek megőrzési helyét érintő bizonytalanságra, vagy pedig arra hivatkozva, hogy az e büntetést kiszabó ítélkező testület egy bírása tekintetben a jegyzőkönyv nem volt fellelhető, illetve arra a körülményre hivatkozva, hogy ezen ítélkező testület egy másik bírása csak az ügyészi kinevezésekor tett esküt.
- 72 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtása a főszabály, míg a végrehajtás megtagadása kivételnek tekintendő, amelyet szigorúan kell értelmezni (2023. december 21-i GN [A gyermek mindenek felett álló érdekén alapuló megtagadási ok] ítélet, C-261/22, EU:C:2023:1017, 37. pont).
- 73 Ezenkívül a kölcsönös bizalom elve alapján a tagállamoknak feltételezniük kell, hogy az összes többi tagállam tiszteletben tartja az uniós jogot, és különösen az uniós jog által elismert alapvető jogokat (lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 93. és 94. pont).
- 74 Közelebbről, az európai elfogatóparancs mechanizmusának alapját képező, a tagállamok közötti nagy fokú bizalom azon az előfeltevésen nyugszik, amely szerint a kibocsátó tagállamnak a büntetőeljárást, illetve a szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtására irányuló eljárást, vagy akár az érdemi büntetőeljárást lefolytatni hivatott büntetőbíróságai megfelelnek a Charta 47. cikkének második bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való alapvető jog követelményeinek (2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 95. pont).
- 75 [A 2024. szeptember 20-i végzéssel kijavítva] A jelen ítélet 72–74. pontjában kifejtett megfontolásokra tekintettel kizárólag kivételes körülmények igazolhatják, hogy a végrehajtó hatóság ezen alapvető jog megsértésének veszélye miatt megtagadja egy európai elfogatóparancs végrehajtását.
- 76 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint, bár az egyes tagállamok feladata, hogy – az európai elfogatóparancs mechanizmusa működésének alapját képező kölcsönös bizalom és kölcsönös elismerés elvének teljes körű alkalmazását garantálандó – biztosítsák, a Bíróság végső felülvizsgálata mellett, a Charta 47. cikkének második bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való alapvető jog követelményeinek megőrzését, tartózkodva minden olyan intézkedéstől, amely ezt sértheti, amennyiben fennáll annak valós veszélye, hogy az európai elfogatóparancssal érintett személynek a kibocsátó igazságügyi hatóságnak történő átadása esetén sérül ezen alapvető joga, illetve amennyiben e veszély bekövetkezik, a végrehajtó igazságügyi hatóság e kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdése alapján kivételes jelleggel megtagadhatja az európai elfogatóparancs végrehajtását (lásd ebben az értelemben: 2022. február 22-i Openbaar Ministerie [A kibocsátó tagállam törvényei által létrehozott bíróság] ítélet, C-562/21 PPU és C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 77 Ebben az összefüggésben a végrehajtó igazságügyi hatóságnak, mielőtt a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdése alapján megtagadná a büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancssal érintett személy átadását, kétszakaszos vizsgálatot kell lefolytatnia.

- 78 Az első szakaszban e hatóságnak meg kell határoznia, hogy léteznek-e olyan objektív, megbízható, pontos és kellően aktuális adatok, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy a kibocsátó tagállam igazságszolgáltatásának függetlenségét és pártatlanságát érintő rendszerszintű vagy általános hiányosságok okán fennáll a Charta 47. cikkének második bekezdésében biztosított, törvény által megelőzően létrehozott bíróság előtti tisztességes eljáráshoz való alapvető jog megsértésének valós veszélye (lásd ebben az értelemben: 2022. február 22-i Openbaar Ministerie [A kibocsátó tagállam törvényei által létrehozott bíróság] ítélet, C-562/21 PPU és C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 52. és 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 79 Amennyiben ez a helyzet, a végrehajtó tagállam illetékes hatóságának a második szakaszban konkrétan és pontosan meg kell vizsgálnia, hogy az első szakaszban megállapított hiányosságok milyen mértékben lehetnek hatással a kibocsátó tagállamnak az érintett személlyel szemben indított eljárások lefolytatására hatáskörrel rendelkező bíróságainak működésére, és hogy az érintett személy személyes helyzetére, az eljárás alapjául szolgáló bűncselekmény jellegére és az elismerni, illetve végrehajtani kért büntetőítélet ténybeli hátterére tekintettel, valamint az e tagállam által e kerethatározatnak megfelelően alkalmasint szolgáltatott kiegészítő információkra figyelemmel, komoly és bizonyítékokkal alátámasztott okokból vélelmezhető-e, hogy a jelen ügyben ténylegesen fennállt ez a veszély (lásd ebben az értelemben: 2022. február 22-i Openbaar Ministerie [A kibocsátó tagállam törvényei által létrehozott bíróság] ítélet, C-562/21 PPU és C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 80 A Charta 47. cikkének második bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való alapvető jog követelményei között szerepel a mindenkit megillető azon jog, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tárgyalja. E követelmények jellegüknél fogva nemcsak a bírák kinevezésének folyamatára, hanem a hivatalba lépésük feltételeire is kiterjednek.
- 81 Következésképpen a bírák kinevezésére és hivatalba lépésére vonatkozó anyagi jogi feltételeknek és eljárási szabályoknak olyannak kell lenniük, hogy a jogalanyokban ne merülhessenek fel jogos kétségek a kinevezett bírák külső tényezők általi befolyásolhatatlanságát, valamint az ütköző érdekek vonatkozásában való semlegességét illetően (lásd ebben az értelemben: 2020. március 26-i Simpson kontra Tanács és HG kontra Bizottság [felülvizsgálat] ítélet, C-542/18 RX-II és C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, 71. pont).
- 82 Nem minden olyan szabálytalanság, amely valamely bíró kinevezésére irányuló eljárás során vagy hivatalba lépésekor merül fel, alkalmas azonban arra, hogy kétséget ébresszen e bíró függetlenségét és pártatlanságát, ennél fogva pedig az érintett bíró részvételével működő ítélkező testületnek az uniós jog értelmében vett, „törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróságnak” minősülését illetően (lásd ebben az értelemben: 2022. március 29-i Getin Noble Bank ítélet, C-132/20, EU:C:2022:235, 123. pont).
- 83 Az EJEB ítélkezési gyakorlatából – amely releváns, mivel a Charta 52. cikke (3) bekezdésének első mondata értelmében a Charta olyan jogokat tartalmaz, amelyek megfelelnek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én aláírt egyezményben (kihirdette: 1993. évi XXXI. törvény) biztosított jogoknak – ugyanis kitűnik, hogy csak a bírák kinevezésére és hivatalba lépésére vonatkozó eljárás alapvető szabályainak megsértése minősülhet az EJEE 6. cikke (1) bekezdése megsértésének (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2020. december 1., Guðmundur Andri Ástráðsson kontra Izland, CE:ECHR:2020:1201JUD002637418, 246. és 247. §).

- 84 [A 2025. április 28-i végzéssel kijavítva] Így a jelen ítélet 78. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében nem minősülhet az igazságszolgáltatás függetlenségét érintő rendszerszintű vagy általános hiányosságnak az a körülmény, hogy valamely tagállam belső joga esetlegesen azt írja elő, hogy egy ügyésznek, aki a hivatalba lépésekor esküt tett, a bírói tisztségbe történő későbbi kinevezésekor nem kell újból esküt tennie.
- 85 Az ilyen belső jogi rendelkezés ugyanis, amelyet az igazol, hogy e tagállamban az ügyészek jogállása hasonló a bírákéhoz, valamint hogy a bírának és ügyészeknek hivatalba lépésükkor ugyanazt az esküt kell letenniük, nem kelthet kétséget a bírák kinevezésének szabályszerűségét, következésképpen pedig a függetlenségüket és pártatlanságukat illetően.
- 86 Ezenkívül a valamely tagállam bíráinak eskütételéről készült jegyzőkönyvek megőrzési helyét illető bizonytalanság vagy e jegyzőkönyvek fellelhetetlensége, különösen ha az érintett bíró eskütétele óta több év telt el, önmagában és egyéb releváns valószínűsítő körülmények hiányában nem alkalmas annak alátámasztására, hogy az érintett bírák a feladataikat anélkül látták el, hogy az előírt esküt valaha is letették volna.
- 87 Mindenesetre az azzal kapcsolatos bizonytalanság, hogy valamely tagállam bírái hivatalba lépésüket megelőzően letették-e a belső jog által előírt esküt, nem tekinthető az e tagállam igazságszolgáltatásának függetlenségét érintő rendszerszintű vagy általános hiányosságnak, ha a belső jog biztosít olyan hatékony jogorvoslati lehetőségeket, amelyek lehetővé teszik a valamely meghatározott ítéletet meghozó bírák eskütételének esetleges elmaradására való hivatkozást, és így módon ezen ítélet hatályon kívül helyezését. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a román jogban léteznek-e ilyen jogorvoslati lehetőségek.
- 88 A fenti megfontolások összességére tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancsot végrehajtó igazságügyi hatóság nem tagadhatja meg ezen elfogatóparancs végrehajtását azon okra hivatkozással, hogy az e büntetést kiszabó egyik bíró eskütételéről készül jegyzőkönyv nem fellelhető, vagy arra a körülményre hivatkozással, hogy ugyanezen ítélkező testület egy másik bírója csak az ügyészi kinevezésekor tett esküt.

Az ötödik kérdésről

- 89 Ötödik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2002/584 kerethatározatot úgy kell-e értelmezni, hogy az európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság félként jogosult részt venni az ezen elfogatóparancs végrehajtására irányuló, a végrehajtó igazságügyi hatóság előtti eljárásban.
- 90 E tekintetben meg kell állapítani, hogy sem a 2002/584 kerethatározatnak a kérdést előterjesztő bíróság által említett 15. vagy 19. cikke, sem e kerethatározat más rendelkezése nem írja elő az európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóságnak az ezen elfogatóparancs végrehajtására irányuló, a végrehajtó igazságügyi hatóság előtti eljárásban történő kötelező közvetlen részvételét. Az ilyen részvétel előírására vonatkozó kötelezettség a kölcsönös elismerés és a lojális együttműködés elvéből sem vezethető le.

- 91 Ugyanis, bár a 2002/584 kerethatározatot kétségkívül nem lehet úgy értelmezni, hogy azzal ellentétes a végrehajtó tagállam belső jogának eljárási szabályai által esetlegesen előírt ilyen részvétel, megállapítható, hogy e kerethatározat más eszközöket ír elő a kibocsátó igazságügyi hatóság és a végrehajtó igazságügyi hatóság közötti együttműködésnek és a szükséges információk cseréjének megkönnyítése érdekében.
- 92 Így a 2002/584 kerethatározat 8. cikkének (1) bekezdése számos olyan releváns információt sorol fel, amelyeknek kötelezően szerepelniük kell egy európai elfogatóparancsban. Ezenkívül e kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy ítéli meg, hogy a kibocsátó tagállam által közölt információk nem elégségesek ahhoz, hogy az átadás kérdésében határozzon, kéri, hogy a szükséges kiegészítő információkat soron kívül bocsássák a rendelkezésére. Egyébiránt az említett kerethatározat 15. cikkének (3) bekezdése értelmében a kibocsátó igazságügyi hatóság bármilyen további hasznos információt bármikor megküldhet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak.
- 93 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy többek között annak biztosítása érdekében, hogy az európai elfogatóparancs működése ne bénuljon meg, a lojális együttműködésre vonatkozó kötelezettségnek kell vezérelnie a végrehajtó és a kibocsátó igazságügyi hatóságok közötti párbeszédet. A lojális együttműködés elvéből többek között az következik, hogy a tagállamok kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást a Szerződésekből eredő feladatok végrehajtásában (2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 131. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 94 E célból a kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóságoknak a büntetőügyekben folytatott hatékony együttműködés biztosítása érdekében teljes mértékben ki kell használniuk a többek között a 2002/584 kerethatározat 8. cikkének (1) bekezdésében és 15. cikkében előírt eszközöket, ily módon elősegítve az ezen együttműködés alapjául szolgáló kölcsönös bizalmat (2023. január 31-i Puig Gordi és társai ítélet, C-158/21, EU:C:2023:57, 132. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 95 Következésképpen nem tekinthető úgy, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóságnak a végrehajtó igazságügyi hatóság előtti eljárásban félként való részvétele elengedhetetlen az európai elfogatóparancs mechanizmusának működését alátámasztó kölcsönös elismerés és lojális együttműködés elve tiszteletben tartásának biztosításához.
- 96 A fentiek összességére tekintettel az ötödik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2002/584 kerethatározatot úgy kell értelmezni, hogy az európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság nem jogosult félként részt venni az ezen elfogatóparancs végrehajtására irányuló, a végrehajtó igazságügyi hatóság előtti eljárásban.

A hatodik kérdésről

- 97 A hatodik kérdés annak lehetőségére vonatkozik, hogy a Bizottság az európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság kérésére megtegye az ezen elfogatóparancs végrehajtásának a végrehajtó igazságügyi hatóság általi megtagadását követően általa szükségesnek ítélt intézkedéseket.

- 98 Márpedig ez a kérdés nyilvánvalóan nem függ össze a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő jogvita tárgyával, amely jogvita – amint az a jelen ítélet 28. pontjában megállapításra került – annak meghatározására irányul, hogy a P. P. R.-rel szemben kibocsátott európai elfogatóparancsot vissza kell-e vonni, vagy ellenkezőleg, azt fenn kell-e tartani.
- 99 Ebből következik, hogy a hatodik kérdés elfogadhatatlan.

A hetedik kérdésről

- 100 Hetedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését, valamint 15. cikkének (2) és (3) bekezdését, a Charta 4. cikkével összefüggésben, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság a kibocsátó tagállamban fennálló fogvatartási körülmények vizsgálata során nem tagadhatja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását egyrészt a kibocsátó tagállam büntetés-végrehajtási intézeteiben fennálló fogvatartási körülményekre vonatkozó információk alapján anélkül, hogy előzetesen a kibocsátó igazságügyi hatóságtól kiegészítő információkat kért volna, és másrészt a fogvatartási körülményeket illetően az említett 4. cikk által biztosítottaknál magasabb szintű követelmények alkalmazásával.
- 101 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság megállapította, hogy bizonyos körülmények esetén a végrehajtó igazságügyi hatóság köteles megszüntetni a 2002/584 kerethatározat által bevezetett átadási eljárást, ha fennáll annak a veszélye, hogy a keresett személy az átadása esetén a Charta 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmódban részesül (2019. október 15-i Dorobantu ítélet, C-128/18, EU:C:2019:857, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 102 Így, amikor arról tanúskodó információk állnak a végrehajtó tagállam igazságügyi hatósága rendelkezésére, hogy fennáll annak a tényleges veszélye, hogy a kibocsátó tagállamban fogva tartott személyeket embertelen vagy megalázó bánásmódban részesítik, az uniós jog, és különösen a Charta 4. cikke által biztosított alapvető jogok védelmi szintjének fényében köteles figyelembe venni e veszély fennállását, amikor az európai elfogatóparanccsal érintett személynek a kibocsátó tagállam hatóságai számára történő átadásáról kell határoznia. Az ilyen elfogatóparancs végrehajtása ugyanis nem vezethet ahhoz, hogy e személy embertelen vagy megalázó bánásmódban részesüljön (2019. október 15-i Dorobantu ítélet, C-128/18, EU:C:2019:857, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 103 Ennek érdekében a végrehajtó igazságügyi hatóságnak először is a kibocsátó tagállam büntetés-végrehajtási intézeteiben uralkodó fogvatartási körülményekre vonatkozó objektív, megbízható, pontos és kellően aktuális információkat kell alapul vennie, amelyek rendszerszintű vagy általános, vagy bizonyos csoportokat, vagy bizonyos büntetés-végrehajtási intézeteket érintő hiányosságok fennállását bizonyítják. Ezek az adatok származhatnak többek között nemzetközi bírósági határozatokból, így az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéleteiből, a kibocsátó tagállam bírósági határozataiból, valamint az Európai Tanács szervezetei által elfogadott vagy az Egyesült Nemzetek rendszeréből eredő határozatokból, jelentésekből és más dokumentumokból (2018. július 25-i Generalstaatsanwaltschaft [Fogvatartási körülmények Magyarországon] ítélet, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 104 Ugyanakkor annak megállapítása, hogy a kibocsátó tagállamban uralkodó általános fogvatartási körülmények miatt fennáll annak a tényleges veszélye, hogy embertelen vagy megalázó bánásmódot alkalmaznak, önmagában nem eredményezheti az európai elfogatóparancs

végrehajtásának megtagadását. Csupán a kibocsátó tagállamban uralkodó fogvatartási körülményekre vonatkozó, rendszerszintű vagy általános, akár bizonyos csoportokat, akár pedig bizonyos büntetés-végrehajtási intézeteket érintő hiányosságok fennállásáról tanúskodó információk ugyanis nem feltétlenül jelentik azt, hogy egy konkrét esetben az érintett személy embertelen vagy megalázó bánásmódban részesülne az ezen tagállam hatóságainak történő átadása esetén (2018. július 25-i Generalstaatsanwaltschaft [Fogvatartási körülmények Magyarországon] ítélet, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 105 Következésképpen az európai elfogatóparanccsal érintett személy egyedi esetében a Charta 4. cikke tiszteletben tartásának biztosításához a végrehajtó igazságügyi hatóság, amely az ilyen hiányosságok fennállásáról tanúskodó objektív, megbízható, pontos és kellően aktuális információkkal rendelkezik, köteles konkrétan és pontosan megvizsgálni, hogy az adott ügy körülményei közt komoly és bizonyítékokkal alátámasztott okokból vélelmezhető-e, hogy az érintett személy a kibocsátó tagállamnak való átadása következtében a kibocsátó tagállamban végrehajtandó fogva tartásának körülményei miatt ténylegesen ki lenne-e téve ebben a tagállamban az e cikk értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmód valós veszélyének (2018. július 25-i Generalstaatsanwaltschaft [Fogvatartási körülmények Magyarországon] ítélet, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 106 Ehhez e hatóságnak a 2002/584 kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése alapján arra kell kérnie a kibocsátó tagállam igazságügyi hatóságát, hogy haladéktalanul közöljön vele minden további szükséges információt az érintett személy e tagállamban történő fogva tartásának várható körülményeivel kapcsolatban. Ez a megkeresés arra is kiterjedhet, hogy a kibocsátó tagállamban léteznek-e olyan nemzeti vagy nemzetközi eljárások és mechanizmusok a fogvatartási körülmények ellenőrzésére, például a büntetés-végrehajtási intézetbeli látogatásokkal kapcsolatban, amelyek lehetővé teszik az ezen intézetekben uralkodó fogvatartási körülmények aktuális állapotának értékelését (2018. július 25-i Generalstaatsanwaltschaft [Fogvatartási körülmények Magyarországon] ítélet, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 107 A kibocsátó igazságügyi hatóság köteles megküldeni ezeket az információkat a végrehajtó igazságügyi hatóságnak (2018. július 25-i Generalstaatsanwaltschaft [Fogvatartási körülmények Magyarországon] ítélet, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 108 Csak akkor, ha a 2002/584 kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése értelmében szolgáltatott információk, valamint a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló bármely más információ alapján ez a hatóság azt állapítja meg, hogy az európai elfogatóparanccsal érintett személy tekintetében fennáll a Charta 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmód tényleges veszélye, kell ezen elfogatóparancs végrehajtását elhalasztani, anélkül azonban, hogy azt megszüntetnék. Ezzel szemben, amennyiben a végrehajtó igazságügyi hatóság a kibocsátó igazságügyi hatóságtól kapott információk alapján kizárja az érintett személyt a kibocsátó tagállamban fenyegető embertelen vagy megalázó bánásmód tényleges veszélyének fennállását, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak a 2002/584 kerethatározatban meghatározott határidőben határozatot kell hoznia az európai elfogatóparancs végrehajtásáról (2018. július 25-i Generalstaatsanwaltschaft [Fogvatartási körülmények Magyarországon] ítélet, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 65. és 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 109 [A 2025. április 28-i végzéssel kijavítva] E tekintetben, amint arra a jelen ítélet 92. pontja emlékeztet, a kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése a végrehajtó igazságügyi hatóságot kifejezetten feljogosítja arra, hogy ha úgy ítéli meg, hogy a kibocsátó tagállam által közölt információk nem elégségesek ahhoz, hogy az átadás kérdésében határozzon, soron kívül megkérje a szükséges kiegészítő információkat. Ezenfelül e kerethatározat 15. cikkének (3) bekezdésének megfelelően a kibocsátó igazságügyi hatóság bármilyen további hasznos információt bármikor megküldhet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak.
- 110 [A 2025. április 28-i végzéssel kijavítva] Egyebekben a jelen ítélet 93. pontja emlékeztet arra, hogy a lojális együttműködésre vonatkozó elv értelmében az Unió és a tagállamok kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást a Szerződésekből eredő feladatok végrehajtásában (2018. július 25-i Generalstaatsanwaltschaft [Fogvatartási körülmények Magyarországon] ítélet, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 109. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 111 E rendelkezések szerint a végrehajtó igazságügyi hatóság és a kibocsátó igazságügyi hatóság információkat kérhet, illetve garanciákat nyújthat azon konkrét és pontos körülményeket érintően, amelyek között az érintett személyt a kibocsátó tagállamban fogva fogják tartani (2018. július 25-i Generalstaatsanwaltschaft [Fogvatartási körülmények Magyarországon] ítélet, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 110. pont).
- 112 [A 2024. szeptember 20-i végzéssel kijavítva] A jelen ítélet 106–111. pontjában kifejtett megfontolásokból kitűnik, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság nem állapíthatja meg, hogy komoly és bizonyítékokkal alátámasztott okokból vélelmezhető, hogy az érintett személy a kibocsátó tagállamnak való átadása következtében a kibocsátó tagállamban végrehajtandó fogva tartásának körülményei miatt ténylegesen ki lenne téve ebben a tagállamban a Charta 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmód valós veszélyének, anélkül hogy előzetesen a 2002/584 kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése alapján információkérést ne intézett volna a kibocsátó igazságügyi hatósághoz.
- 113 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy információkat szolgáltatott P. P. R. román hatóságoknak való átadása esetén fennálló fogvatartási körülményeiről, azonban a máltai végrehajtó igazságügyi hatóság az interneten megtalálható információk alapján megtagadta P. P. R. átadását.
- 114 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kibocsátó tagállam illetékes hatóságai által nyújtott, arra vonatkozó garancia, hogy az érintett a fogva tartásának a konkrét és pontos körülményei alapján nem lesz kitéve embertelen vagy megalázó bánásmódnak, bármely büntetés-végrehajtási intézetben is kerül elhelyezésre a kibocsátó tagállamban, olyan információ, amelyet a végrehajtó igazságügyi hatóság nem hagyhat figyelmen kívül. Mivel ugyanis e garancia annak nyújtóját kötheti, annak megsértésére a garancia nyújtójával szemben hivatkozni lehet a kibocsátó tagállam bíróságai előtt (2018. július 25-i Generalstaatsanwaltschaft [Fogvatartási körülmények Magyarországon] ítélet, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 111. pont).
- 115 Így a Bíróság kimondta, hogy ha a kibocsátó igazságügyi hatóság ilyen garanciát nyújtott, vagy legalábbis szükség esetén azt jóváhagyta, miután támogatást kért a központi hatóságtól vagy a kibocsátó tagállam valamelyik központi hatóságától, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak azon kölcsönös bizalomra tekintettel, amelynek a tagállamok igazságügyi hatóságai között fenn kell állnia, és amelyen az európai elfogatóparancs rendszere alapszik, meg kell bíznia e garanciában, legalábbis olyan pontos információk hiányában, amelyek arra engednek következtetni, hogy az adott büntetés-végrehajtási intézetben fennálló fogvatartási körülmények ellentétesek a Charta

4. cikkével (2018. július 25-i Generalstaatsanwaltschaft [Fogvatartási körülmények Magyarországon] ítélet, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 112. pont; 2019. október 15-i Dorobantu ítélet, C-128/18, EU:C:2019:857, 68. pont).
- 116 Márpedig a fenti megfontolásokból az következik, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság nem hagyhatja figyelmen kívül a kibocsátó igazságügyi hatóság által szolgáltatott információkat kizárólag olyan információk alapján, amelyeket ő maga szerzett nyilvánosan hozzáférhető forrásokból, anélkül hogy a 2002/584 kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése alapján kiegészítő információkat és magyarázatokat kérne a kibocsátó igazságügyi hatóságtól.
- 117 [A 2025. április 28-i végzéssel kijavítva] Ezenkívül, mivel a kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a máltai végrehajtó igazságügyi hatóság az alapügyben szóban forgó európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadása érdekében azt vette figyelembe, hogy a jelen ítélet 114. pontjában említetthez hasonló garancia kérdést előterjesztő bíróság általi jóváhagyását a vonatkozó ítélkezési gyakorlat angol nyelvi változatában használttól eltérő kifejezéssel tüntették fel, meg kell állapítani, hogy az ilyen jóváhagyás nem teszi szükségessé meghatározott kifejezés vagy fordulat használatát. Elegendő, ha a kibocsátó igazságügyi hatóság által a végrehajtó igazságügyi hatósághoz intézett közleményből – a használt konkrét kifejezésektől függetlenül – kellő egyértelműséggel kitűnik, hogy az előbbi jóváhagyta ezt a garanciát.
- 118 Végül hangsúlyozni kell, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által a hetedik kérdésében hivatkozott „pontos büntetés-végrehajtási terv” vagy „meghatározott végrehajtási rendszer megállapítására szolgáló pontos kritériumok” meghatározásának hiánya nem tartozik a Charta 4. cikke értelmében vett „embertelen vagy megalázó bánásmód” fogalmának körébe.
- 119 Feltételezve, hogy a végrehajtó tagállamban szükség van ilyen terv vagy ilyen szempontok kidolgozására, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a kölcsönös bizalom elvére hivatkozva, amelynek az uniós jogban fennálló alapvető jelentősége a jelen ítélet 36. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, több alkalommal kimondta, hogy a tagállamok kötelesek lehetnek arra, hogy feltételezzék, hogy a többi tagállam tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és így nem lehetséges többek között az, hogy valamely másik tagállamtól az alapvető jogok uniós jog által biztosított védelmi szintjénél magasabb nemzeti védelmi szintet követeljenek meg (2019. október 15-i Dorobantu ítélet, C-128/18, EU:C:2019:857, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 120 Következésképpen a végrehajtó igazságügyi hatóság nem tagadhatja meg a keresett személy átadását pusztán azzal az indokkal, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóság nem közölt vele „pontos büntetés-végrehajtási terv[et]” vagy a „meghatározott végrehajtási rendszer megállapítására szolgáló pontos kritériumok[at]”.
- 121 [A 2025. április 28-i végzéssel kijavítva] Ami a kérdést előterjesztő bíróságnak a keresett személy „különösen egyedi és kényes helyzet[ére]” való hivatkozását illeti, amely helyzet „a hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos garanciák kialakítás[át]” teszi szükségessé, meg kell állapítani, hogy a Charta 4. cikkének tiszteletben tartása egy európai elfogatóparanccsal érintett személy esetében – a jelen ítélet 105. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – az adott ügy körülményeinek konkrét és pontos vizsgálatát követeli meg.
- 122 Következésképpen a hetedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését, valamint 15. cikkének (2) és (3) bekezdését a Charta 4. cikkével és a kölcsönös bizalom elvével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a végrehajtó igazságügyi

hatóság a kibocsátó tagállamban fennálló fogvatartási körülmények vizsgálata során nem tagadhatja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását a kibocsátó tagállam büntetés-végrehajtási intézeteiben fennálló fogvatartási körülményekre vonatkozó olyan információk alapján, amelyeket ő maga szerzett, és amelyek tekintetében nem kért kiegészítő információkat a kibocsátó igazságügyi hatóságtól. A végrehajtó igazságügyi hatóság a fogvatartási körülmények tekintetében nem alkalmazhat az e 4. cikk által biztosítottaknál magasabb szintű követelményeket.

A költségekről

- 123 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését és 15. cikkének (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

valamely tagállam végrehajtó hatósága nem köteles megtagadni egy európai elfogatóparancs végrehajtását, ha egy másik tagállam végrehajtó hatósága korábban megtagadta ezen elfogatóparancs végrehajtását azzal az indokkal, hogy az érintett személy átadása sértheti az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot. Mindazonáltal a végrehajtás megtagadása okának fennállására vonatkozó saját vizsgálata keretében e hatóságnak figyelembe kell vennie az első végrehajtó hatóság által hozott megtagadó határozat alapjául szolgáló indokokat. E rendelkezésekkel nem ellentétes, ha ugyanezen körülmények között a kibocsátó igazságügyi hatóság fenntartja az európai elfogatóparancsot, amennyiben saját értékelése szerint ezen elfogatóparancs végrehajtása nem tagadható meg az Alapjogi Charta 47. cikkének második bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapvető jog megsértésének veszélye miatt, és az említett elfogatóparancs fenntartása arányos.

- 2) A 2009/299 kerethatározattal módosított 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését az Alapjogi Charta 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben

a következőképpen kell értelmezni:

egy olyan helyzetben, amikor az európai elfogatóparanccsal érintett személy azt állítja, hogy a kibocsátó tagállam részére történő átadása a tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését eredményezné, az Interpol aktáinak ellenőrzésével foglalkozó bizottság (CCF) e személy helyzetére vonatkozó határozata önmagában nem indokolhatja azt, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadja ezen elfogatóparancs végrehajtását.

Ezen igazságügyi hatóság ellenben figyelembe veheti az ilyen határozatot annak eldöntése érdekében, hogy meg kell-e tagadni az említett elfogatóparancs végrehajtását.

3) Az EUMSZ 267. cikket a következőképpen kell értelmezni:

az európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság nem köteles előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel a Bírósághoz fordulni, mielőtt azon okokra tekintettel, amelyek alapján az ezen elfogatóparancsot végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadta az elfogatóparancs végrehajtását, az említett elfogatóparancs visszavonásáról vagy fenntartásáról döntene, kivéve ha az általa meghozandó határozat ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, amely esetben főszabály szerint köteles a Bírósághoz fordulni.

4) A 2009/299 kerethatározattal módosított 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

a büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancsot végrehajtó igazságügyi hatóság nem tagadhatja meg ezen elfogatóparancs végrehajtását azon okra hivatkozással, hogy az e büntetést kiszabó egyik bíró eskütételéről készül jegyzőkönyv nem fellelhető, vagy arra a körülményre hivatkozással, hogy ugyanezen ítélkező testület egy másik bírója csak az ügyészi kinevezésekor tett esküt.

5) A 2009/299 kerethatározattal módosított 2002/584 kerethatározatot

a következőképpen kell értelmezni:

az európai elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság nem jogosult félként részt venni az ezen elfogatóparancs végrehajtására irányuló, a végrehajtó igazságügyi hatóság előtti eljárásban.

6) A 2009/299 kerethatározattal módosított 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését, valamint 15. cikkének (2) és (3) bekezdését az Alapjogi Charta 4. cikkével és a kölcsönös bizalom elvével összefüggésben

a következőképpen kell értelmezni:

a végrehajtó igazságügyi hatóság a kibocsátó tagállamban fennálló fogvatartási körülmények vizsgálata során nem tagadhatja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását a kibocsátó tagállam büntetés-végrehajtási intézeteiben fennálló fogvatartási körülményekre vonatkozó olyan információk alapján, amelyeket ő maga szerzett, és amelyek tekintetében nem kért kiegészítő információkat a kibocsátó igazságügyi hatóságtól. A végrehajtó igazságügyi hatóság a fogvatartási körülmények tekintetében nem alkalmazhat az e 4. cikk által biztosítottaknál magasabb szintű követelményeket.

Aláírások